

[Industriministeren]

der ved øge eksporten, men finansiel støtte til erhvervslivet er ikke en direkte kommunal opgave. Jeg vil gerne tilføje, at der heller ikke er noget behov for en sådan finansieringskilde. Der er, som kapitalforholdene er i dag, ikke nogen vanskeligheder ved at få sunde eksportprojekter finansieret.

Med hensyn til det andet spørgsmål, hvordan man bedst stimulerer de mindre virksomheders eksport, må man tage udgangspunkt i, hvordan de eksisterende virksomheder har det med hensyn til nogle barrierer, de skal overvinde for at komme ud på eksportmarkederne. Selve salgsindsatsen på eksportmarkederne er klart en af den private sektors helt store opgaver, ikke mindst i den nuværende situation.

Vanskelighederne for de mindre virksomheder består navnlig i, at de sjældent har tilstrækkelige ressourcer til selv at afdække de internationale markedsmuligheder forud for selve salgsindsatsen. Disse problemer vil ofte kunne løses gennem et samarbejde enten i eksportgrupper eller med handelsagenter, en eksportgrossist eller eventuelt en større eksportør, eventuelt på underleverandørbasis.

Jeg vil gerne i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at der ude omkring i landet i dag findes 13 regionale eksportklubber, der gennem Foreningen af Danske Eksportklubber med virkning fra den 1. januar 1987 har indgået en samarbejdsaftale med Det Danske Handelskammer om eksportfaglige aktiviteter i bredeste forstand over hele landet samt eksportaktiviteter i udlandet.

Det er regeringens opfattelse, at en statslig indsats bør koncentrere sig om at bakke erhvervslivets salgsindsats op, dels med serviceydelser, der løbende tilpasses erhvervseksportørernes behov, dels med direkte medfinansiering af det nødvendige eksportsamarbejde, en støtte, der kan ydes af Eksportfremmerådet.

Til de forskellige aktiviteter, jeg har nævnt, følger sig yderligere forslag fra regeringen om eksportfremmeordningerne, som efter vores mening skal gøres mere målrettet mod at hjælpe virksomheder, i særlig grad de mindre, med at overvinde hindringer og fremme ny eksportindsats.

Jeg håber, jeg med disse forholdsvis få bemærkninger har fået udtrykt, hvorfor jeg ikke finder, at en kommunal erhvervspolitik, der går ud på direkte finansiering af private

erhvervsvirksomheder, det være sig i form af regionale handelshuse eller på anden måde, er noget nødvendigt eller noget egnet supplement til den meget omfattende række af tilbud, der både af den private sektor og gennem den offentlige sektors erhvervsfremmindsats stilles til rådighed for de mindre virksomheder. Jeg kan derfor ikke på regeringens vegne gå ind for det pågældende forslag.

Med hensyn til forslag til beslutning om øget anvendelse af udviklingskontrakter vil jeg gerne starte med at sige, at jeg er meget positivt indstillet over for hovedsigtet med dette forslag, nemlig øget anvendelse af udviklingskontrakter.

Industriministeriet etablerede i 1980 et formidlingsråd, som har til opgave at formidle kontakten mellem avancerede offentlige efterspørgere og danske leverandører. I Udviklingsfonden kan der opnås risikovillig finansiering af udviklingsudgifter gennem indgåelse af udviklingskontrakter. Alligevel må vi nok erkende, at Udviklingsfondens muligheder for at stille risikovillig kapital til rådighed for offentlige udviklingskontrakter endnu ikke er blevet benyttet i så stor en udstrækning, som vi gerne vil have det.

Det er da også baggrunden for, at dette punkt blev taget op i den industripolitiske redegørelse, jeg gav i oktober måned sidste år, og i programmet for byerhvervene. I overensstemmelse med de forskellige forslag heri arbejdes der nu med at øge den offentlige sektors motivation til at planlægge sine fremtidige behov bedre, således at virksomhederne så tidligt som muligt får præcist formulerede oplysninger om ønskede produkter og ønskede systemer, som kan danne udgangspunkt for en teknologiudvikling i virksomhederne, så det offentliges leverancer når frem på det tidspunkt, hvor det er akut.

Det er regeringens opfattelse, at de offentlige myndigheders motivation til at deltage i dette arbejde er af ganske stor betydning. Derimod må der sættes et stort spørgsmålstegn ved, om det vil fremme sagen at tvinge de offentlige myndigheder, således som det fremgår af forslaget, til at afsætte en vis procentdel af deres indkøbsbudget til udviklingskontrakter.

Et andet forhold, som regeringen tillægger stor vægt, og som også er indbygget i regeringens erhvervspolitiske program, er, at udviklingskontrakterne resulterer i øget eksport,